

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 121 Pres. 1931.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al Eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului.

Iubitului Cler și Popor credincios și Onoraților membrii la Adunarea Eparhiei noastre,

Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Nostru Iisus Christos.

În temeiul art. 132 din Statutul pentru organizarea Bisericii ort. române, convocăm și declarăm de convocată Adunarea eparhială ordinară a eparhiei noastre în biserica catedrală din Caransebeș în Dumineca Samarinencei, adică în 10 Maiu a. c., ora 9, când se va săvârși sfânta liturgie și invocarea Duhului Sfânt, iar după aceasta va urma deschiderea adunării în localul designat pentru acest scop.

Drept aceea invităm pe toți Onor. membri ai Adunării eparhiale, ca în susnumita zi, la ora fixată să se afle în Caransebeș, ca așa Adunarea eparhială — conform Regulamentului pentru afacerile interne — să-și poată începe activitatea sa.

Pe lângă împărtășirea binecuvântării Noastre arhieresti sum

Al tuturor

Caransebeș la 24 Aprilie 1931.

Cu dragoste părintească

Dr. Iosif Traian Badescu.
episcop.

Note oficiale.

Nr. 2124 Sc. 1931.

Recomandăm Onoratei Preoțimi Eparhiale Volumul intitulat actele Congresului al V-lea ca caracter cultural al congresului asociației clerului „Andrei Șaguna” ținut în Brașov în zilele de 11 și 12 Noemvrie 1930.

Din cele cuprinse într'ânsul, preoțimea va profita, căci este în măsură să informeze lumea din jurul său asupra situației în care a ajuns ca tagmă preoțească și ca Biserică.

Volumul costă 60 lei exemplarul, pentru membrii 50 și se poate comanda dela președintele asociației „Andrei Șaguna” P. O. D. protopresbiter consilier eparhial din Arad Dr. Gheorghe Ciuhandu.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută în 3 Aprilie 1931.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

**

Nr. 2431 E 1931

Se atrage atențiunea organelor noastre parohiale și protopresbiterale, ca să folosească timbrele speciale numai pentru francarea corespondenței oficiale, nu și de altă natură.

Abaterile constatate vor avea consecințe nu numai asupra celui ce întrebuințează atari timbre pentru francarea corespondenței personale, dar și asupra serviciului care îngăduie atari abuzuri.

Caransebeș, la 16 Aprilie 1931.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Nr. 2600 Șc. 1931.

CONCURS.

Pentru conferirea unei burse de 500 Lei din „Fundațiunea Trăila Stroescu” devenită vacantă, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană”.

Petenții au să dovedească cu acte autentice, că:

1. Sunt Români de religiuinea ortodoxă și aparțin eparhiei noastre;

2. Sunt lipsiți de mijloace;

3. Au terminat cu succes anul școlar 1929/1930.

La acordarea acestor burse vor fi considerați în prima linie cei înrudiți cu fondatorul.

Petițiunile întrate după termen nu se iau în considerare.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută în 3 Aprilie 1931.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Rostul iscăliturilor pe documente.

În cursul activității mele oficiale am de nenumărate ori prilejul să censurez documente provăzute cu semnătură de martori, cum sunt diversele contracte și declarațiuni cu putere obligatoare, cari taie adeseori adânc în dreptul privat al unuia sau a celuilalt.

Dupăce am censurat minuțios textul documentului și am examinat subscrierea celui îndreptățit, respective obligat, nu scap nici când din vedere să arunc o privire scrutătoare și asupra iscăliturii martorilor.

Și de multe ori ce văd?

Văd niște linii strâmbe, pe cari nu le pot descifra. Nu doară, că literile n'ar fi legibil scrise, căci în asemenea cazuri mă forțez și tot scot cumva la iveală numele martorilor, dar subscrierile sunt adeseori aruncate cu furca în mod hieroglific, încât poți să fi tot isteț și n'o să ști cine a semnat documentul ca martor.

Când stau în fața unei atari subscrieri de regulă mă întreb, ce a intenționat martorul cu schimonositura lui de subscriere?

Să satisfacă numai forma documentului? Ar fi prea puțin, căci forma are să acopere un conținut, care la o iscălitură de clacă lipsește cu desăvârșire.

Cel ce își pocește semnătura, intenționează să nu i-o cetească nime, pânăcând adevăratul înțeles al semnării este ca în orice moment să se știe cine a asistat la încheierea dintre partide.

Când e vorba de semnătura vreunui om mare, care își poate permite diformarea subscrierii, — pe care toată lumea o cunoaște, — mai treacă-meargă, dar când un om de rând subscrie documentul ca martor în așa fel, încât nu-i poți descurca numele, îți vine să te superi, căci involuntar te întrebi ce rost are semnătura martorilor?

Are rostul ca atunci, când cineva contestează conținutul documentului în orice privință, martorii să adeverească cuprinsul lui.

Ei bine, dar dacă martorul acela astfel și-a scris numele încât nu-l poți ceti, oare la cine se va provoca cel ce dorește să dovedească sau eredele lui? Evident, că omul de rând nu poate avea pretenția, ca toată lumea să-i cunoască șerpuiturile subscrierii sale nedescifrabile.

Nu arareori te pomenești, că martorul pune înaintea poreclei o singură literă, de exemplu litera „I.” Ce va să zică litera aceasta? Ea poate să însemne Ion sau Iacob, Ioanichie sau Ieremia, Iosif sau Ilie, Isaia sau Iustin.

Din atâtea nume cu aceeași literă inițială poți și-ți alege.

De aceea, de câte ori subscrie cineva vre-un document în fața mea, am obiceiul să-l fac atent să-și semneze numele și pronumele legibil și fără nici o prescurtare, ceea ce recomand să o facă toți cei ce au prilej să asiste la iscălirea martorilor pe documente.

A. Moaca.

Mironosițele mueri.

Cele din urmă la Patima Domnului, mironosițele sunt cele dintâi la Invierii Lui cea de a treia zi.

Sfâșiată de sfâșietoarele dureri îndurate de Fiul său, Maria deplângea odinioară soarta dumnezeescului ei Prunc. Înlanțuind lemnul crucii — așa ne-o arată icoanele sfinte; și mai sta lângă muma lui *sora mumei lui, Maria lui Cleopa și Maria Magdalena.* (Ioan XIX, 25)

Infruntând groaza furtunii și a întunecului, săgețile aruncătoare de lumină ucigașă ale nouriilor învolburăți, cele trei mueri stăteau pitite lângă Crucea Domnului. Ele își identificaseră soarta lor cu soarta Lui; nădejdea toată-și pusese în El și nădejdea lor de-acum nu mai era!

Cât vor fi străjuit aceste devotate femei crucea de pe vârful Golgothei, nu se știe. Știm, că seară târzie era când Iosif din Aritmateia — *sfetnic cu bun chip* — intrând la Pilat și cerând trupul lui Iisus, l-a pogorât de pe cruce și l-a pus în mormânt; iar *Maria Magdalena și Maria lui Iosif priviau unde îl pun,* ne spune Marcu evangelistul. (Marcu XV, 47)

Scara suferințelor lui Iisus și-a înfipt adânc picioarele ei ascuțite în simțitoarea inimă a acestor femei, deaceia iafă-le pe ele oriunde este Iisus: în fruntea convoiului jalnic la răstignire, și întâiele vestitoare în dimineța Invierii Lui!

Mai simțitoare decât toți bărbații din jurul Domnului, au totuș tăria de suflet și răbdarea pe care nici unul din ei n'o are; mai îndurate ca oricine, ele nu ocolesc, ci ca pe-un alean unic mângâietor, o caută. *Iată de ce lor se arată mai întâi Iisus cel învial din morți!*...

În răspândirea și întărirea credinții creștine femeile au frumoasă, chiar înălțătoare parte de merit.

Incepând cu Maria mama lui Iisus, a celorlalte două Marii; a Priscilei care împreună

cu Ahile și cu alții lucrul Domnului lucrau în Roma, și până la mama care cu mirul sfântului semn al crucii întărește credința fiilor săi în realitatea mântuirii creștine, toare au ziua lor de sărbătoare astăzi!

Și sărbătoarea este zi de reculegere și meditare...

Când după pravila cea mare a lui Dumnezeu și neștiutele ei taine Iisus s'a înălțat la ceriu, propovăduitorii săi s'au pus pe calea lucrului orînduit de El. Și titanice erau piedicile pe cari le întâlneau în calea lor: în Roma desfrânate și criminale mâni de împărați, în Ahaia o filosofie de castă luptându-se cu împilarea celor mulți. Dar fanatizați în crezul misiunii lor divine, umilii misionari ai lui Christos au triumfat... Și tocmai fiindcă au triumfat, cine poate contesta aportul de răbdare, statornicie și indemn pe care femeile creștine l-au dat acestor mulți și uneori anonimi eroi ai credinții?! Gingășia și delicatețea femeiei în împrejurări extraordinare, magic se transformă în curaj și dârză împotrivire, amintind uneori caracterul leoaicei.

Iar astăzi împrejurările iarăș extraordinare sunt.

Iarăș se ridică și rânjește satan; puterile lui oculte conspiră contra binelui, și contra adevărului spânzurătoare pregătește minciuna...

Mamele creștine coboritoare sufletește din muerile martire și eroinele credinții, sunt ultima și cea mai puternică strajă a credinții noastre amenințate.

Luăți dar mamelor tăria acestui Duh și odată cu laptele pieptului, dați fiilor voștri serul biruinței în numele lui Christos!

A te naște și a fi creștin.

Nu e de ajuns să te naști creștin ci trebuie să te și faci creștin. (Ioan Gură de aur).

De: A. U. D.

Ne sfințim la naștere, cu *pecetea Duhului Sfânt*, creștem în ocrotirea lui, dar prinși în vârtejul vremii, alunecăm pe șivoiul curentului ce ne târește în mlaștinile vieții împregnate de momelile traiului meschin, sensual și banal, ce ne tentează la tot momentul.

E un adevăr evident la fiecă pas și trâmbitat, ignorat însă în miezul lui; e o vorbă de toate zilele care e cercată numai de suflete în momente de penibile situații, care dispăre însă în fața *duhului vremii* acesteia ce ne tă-

răște în valurile orbitor de sclipitoare ale pa-siunilor de toate zilele.

Vorbe și iar vorbe cunoscute. Nu?!...

Ceice au pătruns secretul învățaturii lui Christos, mucenicii, ei sunt ceice le urmează. Lor nu li se par bâiguiele iluzorii. Stăpâniile și înțelepții pământului îi califică de „*mistici exaltați*” și *alienați*, fiindcă actele lor sunt ieșite din ordinea obișnuită celor ce viețuiesc numai pentru acum.

„*Împărăția mea nu este din lumea aceasta*”, a zis Christos. Cuvinte ce-s luate nesperioase de oamenii lipsiți de o pătrundere a sensului vieții, care pentru dâșii se limitează la momentele existenței animalice. Sufletul și viața deapoi sunt la discreția hazardului; sunt fantasmе.

Ne naștem cu potențialitatea înorii firii în-cleștate în păcat, ne îmbăiem în apele curățitoare ale creștinismului, dar ne conformăm nu dictamentului intern, ci ne lăsăm în voia lumii externe, ce pune stăpânire pe gândurile și pe sentimentele noastre.

Atâta furnicar de lume se scurge în igheabul vremii fără a-și pune întrebarea, ce va aduce ziua de mâine și ce va fi în ziua cea deapoi. O petrificare și o anchiloză religioasă plutește în largul vieții.

Chipuri supte de lipsuri, obijduite de *criza* timpului, sub toate înfățișările, își întind mâinile și tu duhovnic, sau ce vei fi fiind, nu ști să alini durerile sfâșietoare ce-ți isbesc ochii!?

Lumea tinde, sau va tinde, spre o nouă refacere, spre un nou liman, de *apă vie!*...

Materialismul și economismul *a falimentat*, a dat eșec. Omenirea trebuie fatal să tindă și să meargă spre alternativă; trebuie să se îndrepte spre culmile azurii ale idealismului; trebuie să se adape din smârcurile învățaturii mesianice care o sustrage efemeridelor svârcoliri inutile, îmbrăcându-l în *haina nouă a legii lui Christos*. Ea deschide orizonturile largi ale vieții întru cele demne de trăit; ea scoate din impasuri și din letargia impasibilității spirituale ființele desorientate.

„*În lume a venit și lumea pe Dânsul nu L-a cunoscut*”... Tainice și 'nfiorătoare cuvinte străbat veacurile și le vor străbate pân' ce nu va fi — după cum zic scripturile — *o turmă și un păstor. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Lui nu vor trece fără a fi plinite*.

Și atunci noi, ceice ne numim creștini, și cari participăm virtual la economia mântuirii, ce e dramatizată simbolic la toate praznicile; noi ceice *ne naștem creștini dar murim pdgâni* în mare parte ori pentruce nu căutăm să

ne facem creștini nu numai prin naștere ci și prin proslăvirea lui Christos urmând jertfei Lui neintinate și sfinte de pe Golgota? *Nu tot însul ce va zice Doamne, Dnamne, va intra în împărăția lui Dumnezeu, ci celce se va închina întru duh și 'ntru adevăr va ființa întru ea...* Și iarăși, **zadarnică va fi credința fără fapte!!...**

Cuvinte repetate de două milenii în toate cotloanele lumii; cuvinte adânc psihologice, cari dacă ar fi fost urmate, creiau armonia dumnezească, împăcau stihiile lumii, aburcau și *apoteozau firea omenească* prin promulgarea **lubirii ca județ suprem**, centralizând toate nizuințele existenței spre un final, ce numai Fiul Ceriurilor l'a putut zării: **pacea și buna învoire 'ntre oameni și popoare**.

Iată spre cine trebuie să se îndrepte clamatorii desarmării și păcii!!

Eclipse pronunțate.

Ab ovo, în urma păcatului primului om, viața deveni o luptă continuă și grea pentru cel care a fost creat după chipul și asemănarea Celui ce este deasupra noastră, a muritorilor.

Viața a fost, este și va fi o luptă continuă și grea. La tot pasul s'au văzut, se văd și se vor vedea *învinșii* acestei vieți, învinși ai luptei.

Astăzi însă, — credem că afirmăm un adevăr — *învinșii* acestei vieți sunt mai mulți ca 'n alte dăți. *Paradoxal, nu?* În secolul luminii al cultului energiei și al muncii, când lupta vieții, — în urma multiplelor născociri ingenioase ale spiritului uman — ar trebui să fie mai ușoară, să afirmi că *învinșii vieții* sunt mai mulți?

Așa ar fi după o judecată de suprafață. Privind însă, cu atențiune, realitatea vieții de azi, cu tot paradoxalul aserțiunii de mai sus, creșterea numerică a *învinșilor* este explicabilă, căci după marele războiu al veacului acestuia, lupta vieții s'a dat pe un front prea vast și într'un mod excepțional.

Frământările luptei vieții postbelice, cotidiene, au fost niște frământări condamnabile din toate punctele de vedere. La baza lor s'a putut găsi numai un substrat material, de cras egoism. Și atunci, să ne mirăm că ele au fost sterile? Să ne mirăm de realitatea vieții de azi? În mod fatal a trebuit să ajungem unde am ajuns...

... *Omenirea contemporană în lupta vieții*, sub influența „iureșului de foc și sânge“ al războiului trecut, și-a uitat sufletul.

Sufletul fiind lăsat pe planul al doilea al preocupărilor cotidiene, — ca să nu zicem: complet eliminat din aceste preocupări, deși nu am spune un neadevăr, căci în cele mai multe cazuri așa a fost — dezorientarea generală de azi, e mai mult decât explicabilă.

... *Eclipse totale, multiple și fatale cu perspective îngrijorătoare pentru omenirea acestui secol, s'au anunțat demult. Azi, ne găsim în faza cea mai acută a desfășurării lor.*

O pronunțată criză morală fiind evidentă de mult, azi s'a mai adăugat și cea materială. Deplasarea centrului static s'a făcut și punctul de rezim negăsit fiind încă, toți tineri și bătrâni, bogați și săraci, — dela cea mai înaltă pătură socială până la cea mai umilă — se 'ntreabă: *încotro mergem?*

Necunoscutul înfioară, pentru că sufletul, cu exigențele sale, fiind neglijat, *liniștea internă*, de care ca muritori, avem absolută trebuință în lupta vieții, în eterna luptă cu necunoscutul; — *a fost pierdută.*

Omenirea secolului al XX-lea se găsește la o răspântie de grea încercare.

De drumul pe care va apuca, atârnă totul: salvarea sau prăbușirea în prăpastia iminentă, înfiorătoare, la marginea căreia se găsește demult.

Situația de fapt actuală, din raiul G. P. U. moscovit al lui Stalin, e o dovadă peremtorie de prăpastia înfiorătoare, în care s'ar prăbuși omenirea acestui secol, de s'ar ajunge la o completă năruire a actualei organizări sociale, capitalisto-burgheze.

... „*În omenire Dumnezeu a murit, în om nu a murit totuși; a murit în societate, dar n'a murit în personalitate; a murit în toți, dar n'a murit în fiecare.*“ Paradoxală, cât de colo, apare această aserțiune. Indrăsnim să afirmăm însă, că cu tot paradoxalul ei, ea cuprinde mult adevăr și învederează într'un mod eclatant adâncă și zguduitoare *eclipsă spirituală* prin care trece întreaga omenire a secolului luminii, al cultului energiei și al muncii.

... Omenirea călătorește pe furtună. Avem fiecare datorie față de noi înșine, — să ne îndoim puterile, căci valurile pe cari se zbate azi șubreda noastră arcă, din țărână construită, sunt uriașe și *pe zi ce trece* o amenință tot mai insistent cu distrugerea.

Dar, pentru a ne putea îndoii puterile, avem nevoie de un sprijin, iar acesta lipsește...

... Cu riscul de a fi dezaprobați pentru

soluția pe care o anticipăm și preconizăm, îndrăznim să strigăm, chiar ca „*Vox clamatoris frustra în deserto*“: **Muritorule, îndărăt la biserica lui Christos!** Nu e târziu!

Biserica lui Christos e singura care poate să-ți ofere sprijinul, liniștea sufletească, absolut trebuincioasă în lupta vieții, pentru a eși purificat, oșelit, învingător și nu învins din această luptă.

Numai ea, căci singură ea reprezintă aci pe pământ, pe Cel crucificat pentru tine, iar Acesta este Cel care a fost îndreptățit să afirme eternele, divine cuvinte: „*En sunt calea, adevărul și viața...*“

Iacob Crețiu
stud. în teologie.

Rugăciune.

*Coboară-Ți, Doamne, ochii blajin asupra mea,
Mă umple cu o rază din strălucirea Ta.
Coboară-Ți ochii 'n greul închis în gândul meu,
Ca două stele clare în sân de heleșteu
Că prea-s robit de patimi și prea sunt plin de ură
Și blestemele toate în trupul meu crescură!*

*Deschide 'n mine iarăș izvoarele luminii,
Ca să cunosc tăcerea și cumpăna hodinii;
Alungă-mi scârba strânsă în fiecare gând,
Să fiu din nou ca mielul de umilit și blând;
Ucide 'n mugur vrajba celui din urmă dor,
S'ajung fântână 'n calea iertării tuturor;
O, samână 'npăcarea și liniștea uitării
În robul plin de vină și hărăzit pierzării!*

*Ia-mi sufletul și spată-l de grijiile lumești,
Să simt, în bezna-i oarbă că numai Tu trăiești;
Și piersic, greu de ramuri, să-mi înflorești în el
Visând balsam de roadă și sbor de porumbel;
Iar inima-mi trezită ca o lăută vie,
Să-Ți cânte Osanale și preamărire Ție!*

*Coboară-Ți, Doamne, ochii asupra mea blajin
Acum și totdeauna și pururea, amin.*

DAVID BLIDARIU.

ȘTIRI

Noul guvern român. Neputându-se realiza guvernul de uniune națională dorit de Rege — pentru a căruia înfăptuire s'a străduit dl Nicolae Titulescu — Majestatea Sa a dat însărcinare Lui profesor *Nicolae Iorga*, care a și isbutit, să înfăptuiască un cabinet cu miniștrii în afara partidelor politice.

Guvernul are următoarea compoziție:
Ministru-Președinte, ministru de instrucție și culte, interimar la interne: profesor *Nicolae Iorga*.

Ministru de finanțe și ad interim la externe: Constantin Argetoianu.

Ministru de agricultură și domenii: Gh. Ionescu-Sisești.

Ministru al sănătății: Dr. I. Cantacuzino.

Ministru de justiție: C. Hămangiu.

Ministru de război: General C. Ștefănescu-Amza.

Ministru de industrie și comerț: Mihail Manoilescu.

Ministru de lucrări publice și comunicații: V. Vălcovici.

Subsecretari la interne: D. D. Munteanu-Râmnic și N. Ottescu.

Spania republică. În urma alegerilor administrative din Spania, de curând săvârșite, corpul electoral a votat în 41 de centre (contra 5) nouă formă de guvernământ, republica. Pe urma acestei împrejurări, regele Alfons XIII, împreună cu familia regală a părăsit țara, trecând prin Franța, în Anglia. Președintele guvernului republican, Zamora, se silește din răspuseri să readucă liniște și ordine în populație, pricinuindu-i-se greutăți de altă parte și de tendința separatistă independentă a unor provincii cum este Catalonia, leagănul actualei republici.

Di Andreiu Jucos, absolvent al Academiei noastre teologice, a secerat, la concertul Conservatorului din Logoj, un extraordinar succes prin vocea sa impunătoare de bariton dulce. A cântat aria din „Tannhäuser” de Wagner. Atât gazetele locale, cât și cele din provincie, sunt pline de laude la adresa acestui cântăreț. Specialiști în arta muzicii prognostică tinărului artist un viitor strălucit. Așa cunoscutul critic muzical Wachmann, scriind în „Rasunetul”, că Di Jucos „dispune de un puternic accent dramatic, dovedit prin executarea unei arii din Tannhäuser”, dând bune speranțe pentru viitor că va adauge lauda maestrului său, un eminent bas-bariton. „Temesvári Hirlap” scrie, că Di Jucos „cu vocea sa catifelată moale și cu tehnica sa grandioasă a atras atențiunea publicului”. Observăm, că directorul Conservatorului este Di Filaret Barbu. Felicitările noastre!

Mulțămită publică. Credinciosul Petru Turmigan comerciant și soția sa Solomia au dăruit pe seama sfintei biserici un prea frumos baldahin. Țin să le aduc și pe această cale cea mai călduroasă mulțămită pentru aceasta frumoasă pildă de jertfa, arătată credincioșilor bisericii noastre. Din banii adunați la un concert aranjat de corul Casei Naționale în favorul sfintei biserici, s'a făcut un frumos „Mormânt al Domnului”. S'au mai donat sfintei biserici trei acoperitoare de catifea pentru analoage în valoare de peste 1500 lei, iar credincioasa Sofia Chicescu a lucrat în fir o frumoasă cruce de aur pentru noul rând de ornate preoțești cumpărat de sfânta biserică. Primească toți pe această cale mulțămita noastră. Denta la 21 Aprilie 1931. Aureliu Bota, paroh.

Mulțămită publică. Mulțumim și pe această cale doamnei Sofia Dehelean și dlui Ioan Dehelean inv. director în Tolvădia pe:tru baldahinul atât de frumos, donat de dânsii sfintei noastre biserici, care împodobește sf. noastră biserică, care până acum n'a avut baldahin. Doamna Sofia Dehelean și dnul Ioan Dehelean intră în rândul ctitorilor bisericii, din care se vor înălța rugăciuni pentru ei către Prea Înaltul, Celce răsplătește toate după vrednicie. Consiliul parohial ort. rom., din Tolvădia.

CONCURS.

Conform ordinațiunei Ven. Consiliu eparhial ortodox-român din Caransebeș No. 272 B ex 1931, pentru îndeplinirea parohiei a II-a vacantă din Șipet de clasa II-a, protopresbiteratul Buziaș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Foaia Diecezană”.

Venitele parohiei sunt:

1. Sesia parohială constătătoare din 32 jughere.
2. Casa parohială în locuința învățătoarească profesională ortodoxă-română, care trebuie reparată și podită, cu grajd și jumătate din intravilan.
3. Stolele uzitate.
4. Intregirea dotațiunei preoțești dela stat, pe care parohia nu o garantează.

Concurenții au se prezinte act de învoire dela Prea Sfinția Sa Episcopul nostru, fără de care act nu vor putea fi luați în candidare.

Alesul va predica regulat în sf. biserică și va catehiza elevii școlaei primare din loc, așa și elevetele acestei școlae fără nici o remunerațiune din partea parohiei și va achita toate dările după beneficiul său.

Recursele ajustate cu documentele necesare și adresate consiliul parohial ortodox-român din Șipet se vor înainta în termenul concursului Oficiului protopresbiteral ortodox-român din Buziaș, iar reflectanții se vor prezenta, observând dispozițiunile §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, în sfânta biserică din Șipet pentru a arăta dexteritatea în cele rituale și oratoric.

Șipet, din ședința consiliului parohial ținută la 22 Faur 1931.

Nicolae Stoia m. p.
paroh-președinte

Nicolae Zimcea m. p.
notar

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 1470 B ex 1931.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza dispozițiunilor cuprinse în alineatul ultim al § ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dtdo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B ridicat și la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial care este o parte întregantă și legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 2 Aprilie 1931.

Dr. Iosif Tr. Badescu
Episcop diecezan.

Publicațiune de licitație.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial, dtdo 13 August 1928, Nr. 4955 E ex 1928, se publică licitație cu oferte închise pentru zidirea de nou a bisericii din comuna Herendești, poșta Logoj.

Licitația se va ținea la 17 Mai 1931, ora 2 după amiază în localul școlaei primare și lucrările se dau în întreprindere prin licitație publică cu oferte scrise, închise și sigilate amasurat condițiunilor generale, care se pot vedea la oficiul parohial ort. rom. din loc și ofertele se vor lua în considerare numai dacă sunt scrise

pe formularele puse la dispoziție și dacă sunt prezentate înainte de deschiderea licitației.

Lucrările se vor da în întreprindere cu prețuri unitare.

Planul, condițiunile generale și speciale se pot vedea zilnic la oficiul parohial din Herendești.

Concurenții vor înainta deodată cu ofertele și vadiul de 6% după suma oferită, care se va întregi de antreprenorul ce va primi lucrarea la 10% în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile.

Nu vor fi admiși de cât antreprenori cu ecalificația recerută.

Antreprenorul, pe care va rămânea lucrarea, va solvi comunei bisericești suma de 35 mii lei pentru plan și deviz și are să suporte în întregime atât impozitul proporțional, cât și spesele cu contractul, timbrele și toate taxele, inclusive și spesele de colaudare.

Concurenții nu pot pretinde diurne, spese de călătorie și nici altfel de spese.

Lucrătorii de lipsă să fie luați din comună. Consiliul parohial și a rezervat dreptul a decide liber asupra ofertelor întrate, fără considerare a rezultatul licitației și va da lucrările spre executare aceluia întreprinzător, în care va avea mai multă încredere, sau eventual a respinge toate ofertele fără nici o motivare.

Herendești din ședința cons. par. ținută la 22 Februarie 1931.

George Sârbu
not. cons. par.

Corneliu Biro
preș. cons. par.

Bărbații de încredere:

Ioan Jianu
Zenovie Mărgineanțu

a lui Wolf Heinrich și fiul din Ohababistra, pentru 160 lei capital și acc. a lui Muntean Vichentie din Ohababistra.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **25 Mai 1931 ora 10** la casa comunală a comunei Ohababistra.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 11 Iulie 1930).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat ori săi predeie aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 26 Ianuarie 1931.

Leo Pető m. p. jud.

Ioanoșiu m. p.

pentru conformitate:

Ioanoșiu p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 96/1931 c. f.

Publicațiune de licitațiune și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Poporală din Caransebeș contra urmăritului Cârșă Ion (a lui Toma) din Rueni, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra imobilelor înscrise în cf. a comunei Rueni (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 88 sub A 1. 1-2 No. top. 243 Casă No. 78 cu curte în intravilan 76 stp. No. top. 244/1 Grădină în intravilan 104 stp. cu prețul de strigare 3000 lei;

A+1 No. top. 1762/1 Grădină în Valea Vuncului 417 stp. cu prețul de strigare 1500 lei.

Pentru incasarea creanței de 2800 lei capital, interese 15% dela 20 Februarie 1930, spese de proces și de executare 1033 lei fixate până acum, spese de 303 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **27 luna Mai anul 1931 ora 10** la casa comunală a comunei Rueni.

În baza art. 150 legea LX, din 1881, condițiunile de licitație se fixează după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 11 Iulie 1930).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea jude-

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 95/1931 cf.

Publicațiune de licitațiune și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Poporală din Caransebeș contra urmăritului Gavrilă Gheorghe (căs. cu Lucreția Stanca) din Ohababistra, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 146, 147, 144 din legea LX, din 1881, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Ohababistra (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 268 sub A+3 No. top. 1431/2 Grădină în Gaiu Mare cu prețul de strigare 1500 lei;

Asupra 1/2 parte din imobilul cuprins în coala cf. No. 609 a com. Ohababistra sub A+1 No. top. 374 Casă pe intravilan No. 189 de 60 stp. cu prețul de strigare 1500 lei;

Asupra 1/2 parte a imobilului cuprins în coala cf. No. 681 a com. Ohababistra sub A+1 No. top. 377 Grădină în Intravilan 762 stp. cu prețul de strigare 1125 lei.

Pentru incasarea creanței de 2900 lei capital, interese 15% dela 10 Ianuarie 1930, spese de proces și de executare de 1057 lei fixate până acum, spese de 303 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru incasarea creanței de 218 lei capital și acc. a creditorului ipotecar Baumgarten Wilhelm din Ohababistra pentru 650 lei și 1780 lei capital și acc. a lui Nicolae Gavrilă din Ohababistra, pentru 800 lei capital și acc.

cătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1931.

Leo Pető m. p.
judecător.

Ioan Ioanșiu m. p.
aj. dir. cf.

Pentru conformitate:

Ioan Ioanșiu
aj. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 94/1931 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Poporală din Caransebeș contra urmăritei Ana Turnea născ. Marina din Bolvașnița, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Bolvașnița (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. coalei cf. 591 sub A. I. 1-2 Nr. top. 100 casă Nr. 53 cu curte în intravilan 51 stp. Nr. top. 101 grădină în intravilan 360 stp. cu prețul de strigare 7500 lei; pentru încasarea creanței de 33.500 lei capital interese 12% dela 1 Iunie

1929, spese de proces și de executare de 3363 lei, fixate până acum spese de 1013 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **22 luna Mai anul 1931 oara 10 a. m.** la casa comunală a comunei **Bolvașnița**.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 11 Iulie 1930).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori se depoziteze la delegatul Judecătorească drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predeie aceluiasi delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și se semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește aceasta îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și numai poate lua parte la licitația care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1931.

Leo Pető m. p.
judecător

I. Ioanșiu m. p.
aj. dir. cf.

Pentru conformitate:

Ioan Ioanșiu
aj. dir. cf.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană**.

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericască ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericesti

Prof. Cornel G. Otonoga
pictor
Caransebeș, Str. Ghefăriei 4.

Tipografia și Librăria Diecezană
Caransebeș.

Este înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți românești literare și științifice, requizite școlare și de birou.

Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă prețuri convenabile.

Legătorie proprie.

Băieți din casă bună

să primesc ca ucenici la brutăria

Gheorghe Guran, Caransebeș.

Strada Lugojului.